

Minnemarkering på frigjøringsdagen 8. mai 2012

Værmeldingen var dårlig, men det ble håpet helt til det siste at været skulle holde så seremonien kunne avholdes ved minnebautaen oppe på kjerkehaugen slik tradisjonen er. Men det nyttet ikke å håpe. Det ble så surt og vått at man forandret planen i siste minutt. Kirken ble åpnet, og folk kunne komme inn.

Representanter for Heimevernet stilte opp som æresvakt med to flagg.

Nesheim musikkorps åpnet med å spille Fagert er landet og Ja vi elsker.

Alf Venemyr ønsket velkommen og minnet oss om hvor viktig det er at vi forstår hva som hendte, og at friheten ikke er en selvfølge.

Terje Noddeland, som selv var ung under krigen, var bedt om å si noe om hvem de var de som falt, og som fikk navnet sitt på minnestøtta, og om hvilke familier som ble rammet.

I stedet for å bruke blomster ble det tent lys. Det ble svært høytidelig da det i stillhet ble tent et lys etter hvert navn som ble lest opp, og historien om deres korte liv, og i de fleste tilfellene dramatiske død, ble fortalt.

Etter det ble Fadervår bedt, ledet av sokneprest Hjalmar Bjerga, som så spilte Forsvarets trompetsignal "Bønn"

Korpset spilte to vers av Ja vi elsker, der en ganske beveget forsamling på ca. femti mennesker sang med.

Alf takket og overrakte blomster, og helt til slutt grep formann i menighetsrådet, Øystein Krogstad, ordet og takket historielaget for initiativet.

Det kan nevnes at det er Torjus A. Skjævestad, som i sin tid som leder for historielaget, fikk liv i 8. mai markeringen igjen, idet den her, som flere andre steder, holdt på å dø ut.

Referent: Kirsten Noddeland
Foto: Anders A. Engelskjønn
Æresvakter: Anders Haslestad og Håkon Weirholt
Elsa Aanonsen og Sonja Noddeland sto for lystenningen.